

První desetiletí 21. století, v němž se nyní nacházíme, ukazuje stav ekologického uvažování obyvatel českých zemí jako stabilizovaný. 90. léta minulého století přinesla takřka boom ekologického hnutí v Čechách - po dlouhé době nečinnosti a nemožnosti se aktivně podílet na svobodném občanském životě vzniklo mnoho ekologických občanských iniciativ i politická strana, která má ochranu životního prostředí ve štítu. Zatímco občanská sdružení Děti Země a Hnutí DUHA se díky svým tzv. přímým akcím (blokádám, happeningům apod.) v 90. letech stávala častým tématem diskusí politiků, médií i „obyčejných“ občanů, o Straně zelených věděl a mluvil málokdo. Zatímco ekologičtí aktivisté, vyznačující se mládím, neposkvrněnými ideály fungování občanské společnosti, neohrožeností a chutí bojovat (i s větrnými mlýny), se snažili jednotně a hlasitě upozorňovat na ekologické problémy hlavně lokálního, ale i globálního charakteru, členové Strany zelených, lidé spíše středního věku a velice různorodých aktivit a cílů, se po celé desetiletí nemohli dohodnout, jakže by to měla ta politická strana vlastně fungovat, kdo a kam by ji měl vést. Na účinnou ochranu životního prostředí nezbyval čas ani možnosti, neboť tato strana měla po celá léta minimální podporu voličů.